

TALEPAPIR

”Det talte ord gælder”

Spørgsmål AB

Vil ministeren redegøre for den alvorlige tvivl, der rejses om habilitet og faglighed i afgørelser om minkerstatninger i erstatnings- og taksationskommissionerne, og herunder oplyse, hvorvidt det skaber grundlag for en ændring af bekendtgørelsen om kommissionerne? Der henvises til artiklen ”Minkavlere er med til at afgøre hinandens erstatningssager. “Det virker, som om inhabile personer har lagt det store dræn ind i statskassen” - En af dem går ikke synderligt op i at følge reglerne”, Zetland.dk, den 12. marts 2024.

Svar

Tak for spørgsmålet.

Vi har alle en interesse i at sikre størst mulig tillid til det set-up, som vi politisk har aftalt med hinanden, der skal håndtere et stort og kompleks sagsområde.

TALEPAPIR

Derfor er jeg glad for at få lejlighed til her i dag at sætte fokus på rammerne for erstatnings- og taksationskommissionernes arbejde og sammensætning.

Der har tidligere været kritik af langsommelighed i sagsbehandlingen af erstatningssagerne. Og derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til at gøre opmærksom på, at én af grundene til at sagsbehandlingen er tidskrævende er, at oplysninger som sagens parter fremlægger, bliver nøje gennemgået. Det gælder også oplysninger fra minkavlerne og deres repræsentanter.

Minkavlernes oplysninger bliver ikke alene gennemgået af en revisor, som er underlagt reglerne om ”god revisorskik”. Der er også en grundig gennemgang og vurdering af minkavlernes oplysninger i forbindelse med selve sagsbehandlingen.

Habilitet i kommissionerne

I relation til det rejste spørgsmål om habilitet i erstatnings- og taksationskommissionerne, vil jeg indledningsvist gerne understrege, at kommissionerne er nedsat som uafhængige forvaltningsmyndigheder. Kommissionerne er således ikke underlagt instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Kommissionerne skal som forvaltningsmyndigheder efterleve offentligretlige regler, herunder forvaltningslovens regler om inhabilitet.

Det er kommissionsformanden, der udtager medlemmerne til behandlingen af de konkrete sager.

Når kommissionsformanden udtager medlemmerne til de konkrete sager, er det derfor i sidste ende også kommissionsformandens ansvar at sikre, at reglerne om inhabilitet overholdes. Og altså vurdere, hvorvidt en person vil være inhabil i en konkret sag.

TALEPAPIR

Efter forvaltningsloven er en person eksempelvis inhabil i forhold til en bestemt sag, hvis vedkommende selv – eller andre nærtstående – har en særlig personlig eller økonomisk interesse i den konkrete sags udfald.

Det er en konkret og individuel vurdering fra sag til sag, som formanden skal foretage.

Formanden skal være jurist eller have tilsvarende juridiske kvalifikationer. I praksis er det dommere eller tidligere dommere, der udpeges til kommissionsformænd. De er således kvalificeret til at foretage en habilitetsvurdering.

Hertil kommer, at det også påhviler de personer, der udtages til behandling af en konkret sag, at gøre opmærksom på forhold, der kan give anledning til inhabilitet, når vedkommende er bekendt med sådanne forhold. Det følger af forvaltningsloven.

TALEPAPIR

Fagfolk i erstatnings- og taksationskommissionerne

Hvad angår spørgsmålet om kommissionernes faglige sammensætning, vil jeg indledningsvis henvise til, at et bredt flertal i Folketinget står bag de nuværende regler om rammerne for kommissionernes arbejde og sammensætning.

Reglerne afspejler således det aftalte mellem Socialdemokratiet, Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Liberal Alliance, som står bag *Aftale om erstatning mv. til minkavlerne og følgeerhverv berørt af COVID-19* af 25. januar 2021.

Det fremgår af reglerne, som vi i fællesskab har godkendt i aftalekredsen, at en række faglige kompetencer skal være til stede i kommissionerne. Eksempelvis juridiske kompetencer, revisions- og regnskabsmæssige kompetencer samt indsigt i minkproduktion.

TALEPAPIR

I henhold til reglerne skal formanden og medlemmerne således tilsammen have tilstrækkelig indsigt i vurdering af ejendomme, driftsmidler og inventar m.v. Ligesom de også skal have tilstrækkelig indsigt i salg af virksomheder, revision og regnskab samt indsigt i minkproduktion, pelsindustri, fodervirksomhed.

Kommissionernes medlemmer skal altså være fagpersoner, som bidrager med deres faglige viden inden for de respektive områder.

Det er faglige kompetencer, der er vurderet relevante for at værdiansætte mink- og følgeerhvervsvirksomheder i henhold til reglerne om fuldstændig erstatning og compensation.

Det skal medvirke til, at minkavlerne får den erstatning, de er berettiget til. Hverken mere eller mindre.

TALEPAPIR

Ved behandlingen af de konkrete sager er det kommissionsformandens opgave at sikre, at kommissionen tilsammen har de nødvendige kompetencer – og samtidig vurdere, om de udvalgte medlemmer er inhabile.

Kommissionsformanden udtager medlemmerne til de konkrete kommissionsafgørelser ud fra en liste, som er godkendt af fødevareministeren.

Ifølge reglerne er der en række organisationer, som indstiller personer til listen. Det er Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a., Det Danske Minkerhverv, Landbrug & Fødevarer F.m.b. A., Finans Danmark og FSR – danske revisorer, DI Dansk Erhverv.

Disse organisationer er berettiget til at indstille personer til listen over medlemmer på baggrund af netop ønsket om, at kommissionerne består af fagfolk.

TALEPAPIR

De personer, som indgår i behandlingen af de konkrete sager, skal virke uafhængigt. Det står i reglerne. Og det betyder, at de ikke må varetage interesser for de organisationer, som har indstillet dem.

Jeg kan i øvrigt nævne, at det er velkendt fra andre områder, at repræsentanter fra erhvervslivet deltager, når der afgøres tvister og sager vedrørende erhvervslivet. Ved domstolene kendes det system navnlig i Sø- og Handelsretten, hvor der deltager sagkyndige medlemmer. I forskellige nævn kan det også være tilfældet – eksempelvis deltager advokater i behandlingen af sager, der afgøres af Advokatnævnet, revisorer deltager i sager, der afgøres af Revisornævnet osv.

TALEPAPIR

Fødevarestyrelsen varetager statens interesser

Jeg vil gerne understrege, at det er min klare forventning, at erstatnings- og taksationskommissionerne naturligvis følger forvaltningslovens regler om inhabilitet.

Og at habiliteten i kommissionerne dermed altid sikres, inden behandlingen af de konkrete sager begynder.

Når det er sagt, så har vi fra statens side også mulighed for at gøre indsigelser i de konkrete sager. Fødevarestyrelsen er nemlig på vegne af staten part i sagerne – og har derfor til opgave at varetage statslige interesser.

Fødevarestyrelsen har derfor mulighed for at påklage afgørelser, hvis der f.eks. er tilfælde, hvor styrelsen vurderer, at reglerne ikke er overholdt. Det gælder også reglerne om inhabilitet.

TALEPAPIR

Fødevarestyrelsen skal som repræsentant for staten således bidrage til korrekt erstatningsopgørelse. Styrelsen vil derfor påklage en afgørelse, der vurderes ikke at være i overensstemmelse med reglerne. Derved vil afgørelser med manglende hjemmel eller alvorlige formelle mangler blive påklaget.

I relation til spørgsmålet om inhabilitet, har Fødevarestyrelsen oplyst, at styrelsen indtil videre ikke har haft anledning til at klage over en afgørelse på baggrund af formodet inhabilitet.

Fødevarestyrelsen har på nuværende tidspunkt påklaget 89 pct. af afgørelserne. Hovedårsagen er, at styrelsen ønsker en efterprøvelse af en række principielle forhold, som vil få betydning for erstatningsudmålingerne i de resterende sager. En række principielle temaer vil således blive genstand for efterprøvelse.

TALEPAPIR

Og denne efterprøvelse vil få betydning for erstatningsudmålingerne i erstatnings- og taksationskommissionerne, som er forpligtet til at rette sig efter overerstatnings- og taksationskommissionernes afgørelser.

Hvis parterne, herunder Fødevarestyrelsen, ikke er enige i overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse, kan afgørelsen indbringes for domstolene.

Afrunding

Her til sidst vil jeg igen understrege, at erstatnings- og taksationskommissionerne er uafhængige forvaltningsmyndigheder, og at faglig kendskab til minkerhvervet er en forudsætning for en god opgaveløsning.

Samtidig fungerer Fødevarestyrelsen som part i sagerne på vegne af staten – og har på lige fod med de øvrige parter mulighed for at påklage afgørelser til overerstatnings- og taksationskommissionerne, hvis de vurderer, at det er nødvendigt.

TALEPAPIR

Jeg vil også gerne understrege igen, at jeg deler ønsket fra partierne bag aftalerne om minkerstatninger om, at der er størst mulig tillid til kommissionernes udmålinger af erstatning.

Vi har alle en interesse i at sikre størst mulig tillid til det set-up, som vi politisk har aftalt med hinanden, der skal håndtere et stort og kompleks sagsområde.

Derfor er jeg også åben i forhold til at se på justeringer, som kan styrke tilliden til kommissionerne. Det er også grunden til, at jeg har inviteret aftalepartierne til et møde om rammerne for erstatnings- og taksationskommissionerne. Det ser jeg frem til.

TALEPAPIR

Jeg mener bl.a., at det er relevant at tilføje flere personer til listen over personer, der kan indgå som medlemmer i erstatnings- og taksationskommissionerne. F.eks. flere jurister. Så andelen af minkavlere på listen reduceres, og kommissionsformændene har flere personer at vælge imellem, når kommissionerne skal sammensættes.

Jeg mener også, at vi kan styrke vejledningen til erstatnings- og taksationskommissionerne i forhold til undersøgelser vedrørende inhabilitet og dialog med kommissionsmedlemmerne om inhabilitetsforhold.

Og så er det også en overvejelse at fastsætte regler om, at der maksimalt må være ét kommissionsmedlem, som er tidligere minkavler.

Det ser jeg frem til at tale med aftalepartierne om her inden for kort tid.

TALEPAPIR

For sammensætningen af erstatnings- og taksationskommissionerne er vigtig både i forhold til at sikre, at fagligt relevante kompetencer er til stede, og selvfølgelig også i forhold til, at der er tillid til systemet.

Tak for ordet.